

Familie Hoenselaars

1. **Peter Hoenselaars** geb. -- ___ 1769, beroep: daghuurder, trouwde **Allegonda Willems**, geb. -- ___ 1770, overl. 4 May 1847, Gennep. Peter overleed 6 Apr 1848, Gennep.
Kinderen:
 - i **Hendrikus Hoenselaars** geb. 21 Jan 1803, Gennep, overl. 14 Jun 1804, Gennep.
 - ii **Hendricus Hoenselaars** geb. 14 Jul 1805, Gennep, beroep: dagloner, trouwde 23 Apr 1845, te Gennep, **Anna Tunnessen**, geb. 20 Sep 1805, Ottersum, (dochter van **Herman Tunnessen** en **Johanna Metzlar**) beroep: dienstmeid, overl. 26 May 1873, Gennep. Hendricus overleed 2 Feb 1879, Gennep.
 - iii **Helena Hoenselaars** geb. -- ___ 1808, Gennep, trouwde 23 May 1829, te Gennep, **Christiaan Nickesen**, geb. -- ___ 1803, (zoon van **Christina Nickessen**) overl. 13 Dec 1861, Gennep. Helena overleed 16 Feb 1866, Gennep.
2. iv **Lambertus Hoenselaars** geb. 8 May 1810.
- v **Johanna Hoenselaar** geb. 3 Dec 1813, Gennep, trouwde 11 May 1843, te Gennep, **Jacobus van Hoppe**, geb. 30 Apr 1815, Gennep, (zoon van **Sebastiaan van Hoppe** en **Helena Pietjens**).

Tweede Generatie

2. **Lambertus Hoenselaars** geb. 8 May 1810, Gennep, beroep: schoenmaker, trouwde 17 Jun 1831, te Linden, **Catharina Hanenberg**, geb. 4 Feb 1805, Linden, (dochter van **Petrus Hanenberg** en **Johanna Jacobs/Johanna Jaspers**) beroep: naaister, overl. 6 Apr 1871, Linden. Lambertus overleed 18 Jul 1838, Linden.
Kinderen:
 - i **Peter Hoenselaars** geb. 7 May 1832, Linden, overl. 22 Mar 1855, Linden.
 - ii **Hendrikus Hoenselaars** geb. 13 Nov 1834, Linden, overl. 6 Nov 1859, Linden.
3. iii **Albertus Hoenselaar** geb. 10 Jul 1837.

Derde Generatie

3. **Albertus Hoenselaar** geb. 10 Jul 1837, Linden, beroep: koster/schoenmaker,hersteller van uurwerken, trouwde 22 Jul 1867, te Linden, kerkelijk huw 23 May 1867 ?, Linden (kerk), **Hendrica Theodora Derks**, geb. 20 May 1842, Groot Linden, (dochter van **Theodorus Derks** en **Theodora Kersten**) beroep: onderwijzeres in nuttige handwerken, overl. 12 Apr 1894, Groot Linden. Albertus overleed 24 Dec 1883, Linden.
Hendrica Theodora Derks, (2) Getrouwd 5 Jul 1886 in Linden, kerkelijk huwelijk 6 Jul 1886 in Linden (kerk), **Gerardus Josten**, geb. 12 Nov 1857 in Groesbeek, (zoon van **Rutger Josten** en **Maria Gantevoort**) gedoopt 12 Nov 1857 in Groesbeek, ovl. 16 Dec 1929 in Baarle-Nassau/Ulicoten, van beroep landbouwer/zadelmaker/schoenmaker. **Gerardus**: susceperunt (draggers der dopeling): Joannes Dinissen en Maria Gantevoort. Hij werd in 1885 ingeschreven in Linden, Ze woonden in Linden (1890-1899) in wijk C no 68. Op 13 maart 1886 gaat hij naar Groesbeek en tijdelijk naar Cranenburg. Op 21 augustus 1897 vertrekt hij naar Overasselt. Hij woonde straat: Worsum 121. Vogelsangh .

Kinderen:

4. i **Lamberta Theodora Hoenselaar** geb. 25 Oct 1868.
- ii **Catharina Maria Hoenselaar** geb. 16 Jul 1870, Linden, trouwde 29 Apr 1901, te Linden, **Wilhelmus van Overbeek**, geb. 14 Jan 1870, Mill, (zoon van **Gerardus van Overbeek** en **Johanna van de Beurgt**) beroep: landbouwer. Op 23 april 1885 naar Cuijk vertrokken. Ingeschreven in Linden in 1894. Haar vorige woonplaats was Groesbeek. Op 11 juni 1895 vertrekt ze opnieuw naar Groesbeek. Op 3 mei 1889 kwam ze als dienstbode naar Linden. Ze kwam vanuit Heumen. Ze vertrekt op 4 oktober 1889 naar Nijmegen.
- iii **Theodora Petronella Hoenselaar** geb. 20 Dec 1872, Linden, overl. 16 Feb 1881, Linden.
- iv **Johanna Geertruida Hoenselaar** alias : Zuster Maria Coletha geb. 1 Mar 1875, Groot Linden, beroep: religieuze, overl. 30 Jan 1968, Uden, begraven: 3 Feb 1968, Uden. Zuster Maria Coletha is ingetreden in de Orde van de Birgittinessen op 13 november 1900. klooster Birgittinessenabdij: "Maria Refugie". Vertrekt op 11 augustus 1886 naar Groesbeek naar Rutger Josten. Op 22 juni 1890 vertrekt ze samen met gezin van Willem Duijghuizen naar Overasselt. Op 4 mei 1893 naar Linden; vorige woonplaats was Overasselt. Op 10 mei 1895 vertrekt ze naar Cuijk.
- v **Petronella Jacoba Hoenselaar** geb. 2 Oct 1877, Linden, overl. 19 Mar 1878, Linden.
- vi **Petronella Hendrika Hoenselaar** geb. 10 Jul 1879, Linden, trouwde 15 Apr 1901, te Beers, **Martinus Wilhelmus Cuijpers**, geb. 1 Aug 1870, Haps, (zoon van **Willem Cuijpers** en **Elizabeth Arts**) overl. 16 Feb 1952, Eindhoven, begraven: 19 Feb 1952, Boxmeer. Petronella overleed 6 Jun 1950, Boxmeer. Vertrekt op 26 april 1893 naar Cuijk.
- vii **Theodora Maria Hoenselaar** geb. 19 Jan 1882, Groot-Linden, trouwde 19 May 1903, te Boxmeer, **Mathijs Jacobus de Kanter**, geb. 21 May 1876, Ginneken en Bavel, (zoon van **Johannes de Kanter** en **Maria Catharina Jansen**) beroep: slager, overl. 11 Mar 1946, Boxmeer. Theodora overleed 2 Oct 1951, Eindhoven, begraven: 5 Oct 1951, Boxmeer. Vertrekt op 4 mei 1896 naar Beugen.
- viii **Albertus Hendricus Theodorus Johannes Hoenselaar** geb. 1 Jul 1884, Linden, overl. 2 Sep 1884, Linden.

Kinderen van Gerardus Josten:

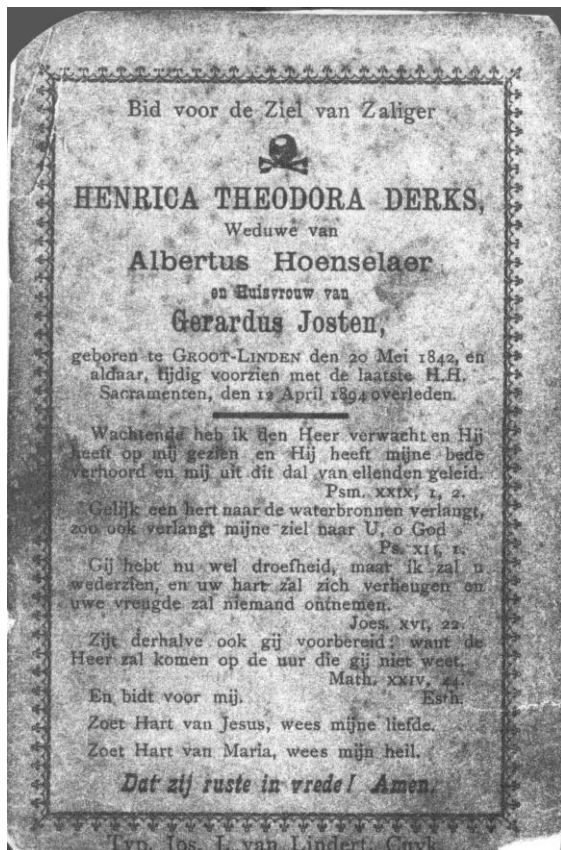
- ix **Maria Lamberta Josten**, ook bekend als Maria Josten, geb. 29 Jun 1888 in Linden/Groot Linden, gedoopt 29 Jun 1888 in Linden, ovl. 18 Mar 1982 in Tilburg, begraven 22 Mar 1982 in Hilvarenbeek. patrini (peter en meter): Johannes Josten et Lamberta Theodora Hoenselaar. per profi (toeziend) Johannes Uylen et Henrica Toonen. Maria Josten vertrekt op 21 augustus 1897 naar Overasselt. Ze vertrekt daarna op 28-3-1901 van Overasselt naar Cranenburg (Preuszen) en komt op 11-7-1901 terug in Overasselt wonen. Maria Josten en Lambertus vertrekken op 8 mei 1919 van Overasselt naar Zeeland (NB). Vertrekt op 10-3-1923 van Baarle-Nassau naar Hilvarenbeek Getrouwd 6 May 1919 in Overasselt, kerkelijk huwelijk 6 May 1919 in Overasselt (kerk), **Lambertus Faasen**, geb. 10 Aug 1893 in Overasselt, (zoon van **Mathijs Faasen** en **Maria Janssen**) gedoopt 11 Aug 1893 in Overasselt, ovl. 25 Feb 1963 in Hilvarenbeek, begraven 27 Feb 1963 in Hilvarenbeek, van beroep landbouwer. susceperunt (draggers der dopeling) Theodorus Janssen en Joanna van Uden.

Echo, 5 januari 1884:

"Dat het verscheiden van een eenvoudige man zelfs voor een hele gemeente een treffend verlies kan zijn, is hier gebleken door de dood van de koster-organist van de parochie Groot-Linden, Albertus Hoenselaars, die tengevolge van een hevige ziekte, op betrekkelijk jeugdige leeftijd, daags voor Kerstmis bezweken is. Hoenselaars bezat een vlekkeloos karakter en zeldzaam talent. Als knaap toonde hij een voortreffelijke aanleg voor de muziek en bediende zich allereerst van de eenvoudige toestellen, maar onze toenmalige pastoordeken spoorde hem tot doeltreffender oefening aan en na een paar lessen bespeelde Hoenselaars het orgel.

Het vioolspelen leerde hij zonder het minste onderricht; evenzo het "klokken- en horlogemaken", waarom hij in de hele omtrek vermaard was. En nog veel meer! Was er iets defect, Hoenselaars wist raad voor vele dingen. Zijn vorming had hij dus grotendeels aan zich alleen te danken. En zo ervaren was hij dat onze vorige pastoor Libotté (die zelf een uitstekend musicus was) van hem zei: "dat we hoogst bezwaarlijk een bekwamer organist zouden kunnen krijgen". Dat hij zich nooit in ruimer kring vertoonde, lag aan zijn moeilijke uitspraak en aan een ander lichaamsgebrek, veroorzaakt door de val van een aanmerkelijke hoogte in zijn jeugd.

Nu heerste er met Kerstmis in de kerk van Groot-Linden een treurige stemming zoals op Goede Vrijdag; het orgel zweeg en de luister van de godsdienstoefeningen was droevig getaand. Een deugdzaam man is uit ons midden heengegaan naar betere gewesten en met geschokt gemoed staren wij hem na. Geen wonder dat het: "Hij ruste in vrede" herhaalde malen met zijn diep bedroefde weduwe en kinderen wordt uitgesproken. Grievend was het dat ook heden bij zijn gezongen uitvaart de treurtonen van het orgel niet gehoord werden. En dat voor iemand die duizenden malen ten dienste van anderen zijn talenten heeft ten toon gespreid. Wat een wereld!"

Gerardus Josten

Johanna Geertruida Hoenselaar alias : Zuster Maria Coletha

FEEST IN BIRGITINESSEN-ABDIJ

Zuster Coletha te Uden 60 jaar in het klooster

In de Birgittinessenabdijs „Maria Refugie“ te Uden heeft Zuster Coletha (in de wereld mej. Hoense-laars) gisteren temidden van haar mede-zusters haar diamanten kloos-terjubiläum herdacht. De viering had een zeer besloten karakter en beperkte zich grotendeels tot enkele feestelijkheden in het slotklooster. Door het bijwonen van de plechtige H. Mis in de abdijs-kapel maakten echter toch velen gebruik van de gelegenheid om de jubilarisse te huldigen.

Zuster Coletha werd in 1874 geboren in Groot Linden en trad op 13 november 1900 in, in de Birgittinessenabdijs te Uden, welke zij sedertdien slechts enkele malen heeft verlaten. Al die zestig jaren bracht zij als navolger van de H. Birgitta door met gebed en offer.

De feestviering gistermorgen werd ingezet met het ceremonieel van de kroning. In de tot de laatste plaats bezette abdijs-kapel werd om 9 uur de plechtige H. Mis tot intentie van de jubilarisse opgedragen door Kruisheer L. Gielissen, met assistentie van pater B. Fens O.P. uit Zweden en Kruisheer Boerboom. Onder de H. Mis, waarvan de viering het hoogtepunt van de dag vormde, hield pater Fens een toespraak.

Na het H. Offer kwamen burgemeester G. I. M. van Kemenade en zijn echt-

genote zuster Coletha hun gelukwensen aanbieden. Het Convent eerde de jubilarisse met de cantate „Hoe leidt gij Heer ons leven“ van Vermulst. Namens het Convent werd zuster Coletha toegesproken door de Abdis. De feestviering werd tegen het einde van de middag besloten, waarna de 30 zusters gisteravond in retraite gingen.

Ter gedachtenis aan

Zuster Maria Coletha

(JOHANNA GERTRUDIS HOENSELAARS)

Geboren 1 maart 1875 te Groot Linden

Ingetreden in de Orde v. d. Birgittinessen

13 november 1900.

Overleden op 30 Januari 1968, tijdig voorzien van het Sacrament der zieken.

De uitvaart had plaats in de kloosterkapel op 3 febr., waarna begrafenis op het kloosterkerkhof.

In een visioen zei de Goddelijke Zaligmaker tot de H. Birgitta: „Ik bewijs barmhartigheid zowel aan de Joden als aan de heidenen. Er is geen schepsel, dat Mijn barmhartigheid niet ondervindt, want alwie meent, dat wat hij gelooft, de waarheid is, omdat hem niets beters is geleerd en uit al zijn krachten doet, wat in zijn vermogen ligt, zal met goedheid worden geoordeeld.“

Een groot, eenvoudig geloof sierde de overledene en heel haar leven is één groot en oprecht streven geweest, om de Heer in alle eenvoud te dienen.

De intieme omgang met haar goddelijke Bruidgom gaf haar de kracht, om ten einde toe daarin te volharden. Wie in het geloof met Christus verbonden is, heeft een leven, dat door de dood heen gaat en reeds nu tot in de eeuwigheid reikt. Dat leven is nu in volle pracht opengebloeid. Tot de schare der heiligen heeft God haar uitverkoren door Zijn oneindige voorliefde.

Verheugen wij ons, familieleden en medezusters, dat God dit mooie leven heeft willen bekronen met het eeuwig geluk. Want haar goede streven was een geven van haar gehele leven aan God en daarmee de bekroning ervan.

Moge zij bij God onze voorspreekster zijn.

Doet voor mij open de heilige poorten, dan
zal ik er binnentreden om de Heer te prijzen.

Ps. 117

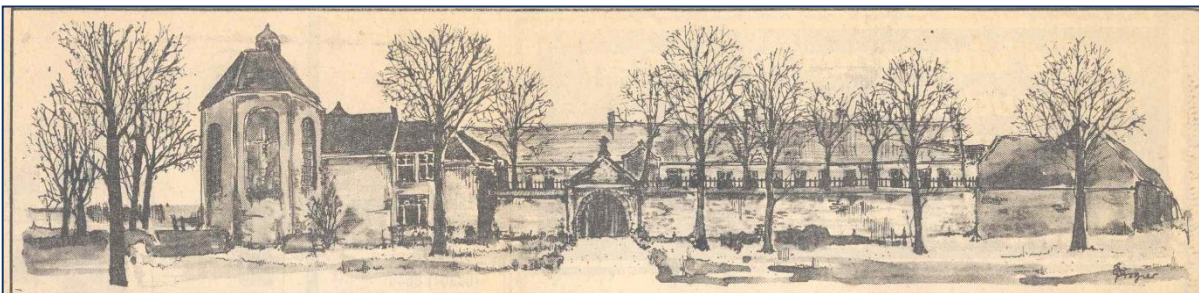
De Abdis en de Monialen van de Abdij „Maria Refugie” te Uden bevelen in Uw gebeden en offers
aan de ziel van haar geliefde Medezuster

Maria Coletta Hoenselaar

geboren te *Groot Linden* in de vrede van Christus ontslapen, voorzien van de H. H. Sacramenten
der Stervenden, op *30 januari* 68 in de ouderdom van 92 jaar en het 66^e van haar religieuze
professie.

ZIJ RUSTE IN VREDE.

De plechtige uitvaart zal plaats hebben op *3 februari a.s. te 10 u*
in de kapel van de Abdij

Vierde Generatie

4. **Lamberta Theodora Hoenselaar** geb. 25 Oct 1868, Groot Linden, trouwde 2 May 1892, te Groesbeek, **Theodorus Schoenmakers**, alias : Dorus Schoenmakers geb. 24 Oct 1862, Groesbeek, gedoopt: 25 Oct 1862, Groesbeek, (zoon van **Gradus Schoenmakers** en **Anna Marie van Bergen**) beroep: landbouwer, overl. 2 Sep 1945, Beers. Lamberta overleed 16 Sep 1910, Groot Linden. Op 24 mei 1881 vertrekt ze naar St. Agatha. 25 juli 1882 vertrekt ze naar Linden en kwam toen uit Beers. Op 5 mei 1883 vertrekt ze naar Overasselt. Op 16 april 1885 vertrekt ze naar Cuijk.

Theodorus: susceperunt (dragers der dopeling) Theodorus van Bergen en Petronella Schoenmakers.

Kinderen:

- i **Maria Hendrika Schoenmakers** alias : Marie Schoenmakers geb. 22 Feb 1893, Groesbeek, trouwde 6 Dec 1951, te Linden, **Hubertus Arts**, geb. 13 Feb 1886, Haps, (zoon van **Jan Arts** en **Maria van de Wiel**) overl. 30 Jan 1967, Nijmegen, begraven: 2 Feb 1967, Groot Linden. Maria overleed 13 Oct 1993, Cuijk.
- ii **Albertus Gerardus Schoenmakers** alias : Broeder Secundus, Broeder Koentje geb. 3 Jul 1895, Groesbeek, gedoopt: 4 Jul 1895, Groesbeek, beroep: Broeder, overl. 21 Jul 1981, Nijmegen, begraven: 25 Jul 1981, Nijmegen/Brakkenstein. Broeder Koentje deed zijn eerste professie op 1 juni 1928 van de Congregatie van het Allerh. Sacrament. Hij werd begraven op het kloosterkerkhof te Brakkenstein-Nijmegen. susceperunt (dragers der dopeling) Albertus Schoenmakers en Catharina Hoenselaar.
- iii **Gerardus Hendrikus Johannes Schoenmakers** geb. 11 Oct 1896, Linden/Groot Linden, trouwde **Arnolda Gerardina Josephina van Boekel**, geb. -- ___ 1911. Gerardus overleed 18 Dec 1980, Cuijk.
- iv **Hendrika Maria Schoenmakers** geb. 2 Jun 1898, Linden/Groot Linden, overl. 23 Feb 1917, Linden/Groot Linden.
- v **Catharina Maria Hendrika Schoenmakers** geb. 16 Nov 1899, Linden/Groot Linden, trouwde 7 Jul 1931, te Cuijk, **Gerardus van de Steeg**, geb. 20 Jul 1895, Sambeek, (zoon van **Peter van de Steeg** en **Anna Maria Jenniskens**) overl. 11 Jun 1967, Cuijk. Catharina overleed 22 May 1973, Nijmegen, begraven: 25 May 1973, Cuijk.
- vi **Johanna Theodora Schoenmakers** geb. 27 Mar 1902, Linden/Groot Linden, trouwde **Theodorus Thijssen**. Johanna overleed 2 May 1984, Groesbeek.
- vii **Theodora Petronella Schoenmakers** alias: Dora Schoenmakers, geb. 31 Dec 1903, Groot Linden, gedoopt: Linden, trouwde 22 Jun 1943, te Linden, **Hermanus Petrus Martens**, geb. 4 Dec 1890, Vierlingsbeek, overl. 25 Sep 1979, Boxmeer, begraven: 29 Sep 1979, Linden. Theodora overleed 8 Jul 1987, St. Anthonis, begraven: 14 Jul 1987, Linden.
- viii **Petronella Theodora Schoenmakers** alias : Pieta Schoenmakers geb. 29 May 1906, Linden, trouwde **Johan Bloemen**, geb. 19 Oct 1907, overl. 25 Jul 1986. Petronella overleed 17 Jan 1996, Cuijk, begraven: 20 Jan 1996, Linden.
- ix **Johannes Mattheus Schoenmakers** geb. 30 Mar 1908, Linden, overl. 19 Sep 1913, Linden.
- x **Theodorus Joannes Petrus Schoenmakers** geb. 29 Jun 1909, Groot Linden, trouwde 20 Jan 1942, te Mill, **Anna Maria Margaretha Gertruda Hendrix**, geb. 11 Dec 1908, Maasbree, (dochter van **Mathijs Hendriks** en **Johanna Maria van Megen**) overl. 25 Jul 1984, Boxmeer, begraven: 28 Jul 1984, Boxmeer. Theodorus overleed 29 May 1974, Nijmegen, begraven: 1 Jun 1974, Groot Linden.

IN MEMORIAM

Ter dankbare herinnering
aan

BROEDER KOEN

(Albertus Gerardus Schoenmakers)

van de Congregatie van het Allerh. Sacrament.

Hij werd geboren te Groesbeek op 3 juli 1895 en deed zijn eerste professie op 1 juni 1928. Hij overleed te Brakkenstein op 21 juli 1981 en werd begraven op het kloosterkerkhof te Brakkenstein-Nijmegen op 25 juli 1981.

Ondanks de hoge leeftijd van Broeder Koen waren we toch verrast door zijn plotseling heengaan; tot zijn laatste levensdag was hij vol leven en bedrijvigheid.

Door zijn eenvoud en vriendelijkheid was hij een bekende persoonlijkheid in Brakkenstein en omgeving en had hij vrienden in alle lagen van de samenleving. Hij stond altijd klaar om goed te doen, niet alleen door het geven van een snoepje of een eitje, maar ook door een bezoekje, een bemoediging, een hartelijk woord en vooral zijn aanhoudend gebed.

Zijn taak in het klooster lag op de boerderij, waarvan hij geen afscheid kon nemen. Meermalen per dag trok hij erheen, want altijd had hij er werk.

Met dankbaarheid denken wij aan Broeder Koen terug, aan deze mens met een gouden hart.

Moge hij na zijn bedrijvig leven nu voor eeuwig rusten in Gods eindeloze vrede.

Het veelbewogen leven van broeder Koen

Uit krant december 1982

Van directeurschap melkfabriek naar boerderij van een klooster

In 1981 heeft hij zijn vermoeide lichaam eindelijk ter ruste gelegd. Maar zijn heengaan naar de hemel - daar ging de reis naar toe, iedereen was daarvan overtuigd - werd zeer betreurd. Door de kloostergemeenschap in Brakkenstein en door de familie en vele bekenden in Linden en verre omgeving, die hem kenden als broeder Koen van de boerderij van de paters van het Allerheiligst Sacrament en tevens als iemand die "heilige levenswandel" gepaard kon doen gaan van de meest komische kwajongensstreken.

Als Albertus Schoenmakers zag hij in Groesbeek op 3 juli 1895 het levenslicht. In de beslotenheid van het kleine dorp Linden echter, in de tijd toen er nog geen Kraayenbergse Plassen en geen Cuijks industriepark bestond, groeide Bertje op. Temidden van de Lindense jeugd, voor wie waarschijnlijk geen andere ontspanningsmogelijkheden waren dan thuis hard werken op de boerderij. De beloning was een groot glas koele melk of 's winters een warm glas met anijs. En zoals vroeger alle kleine plaatsjes, bezat toen het kleine Linden zelf ook een melkfabriek, waar boeren hun melk ter verdere verwerking (boter) kwijt konden. Bertje Schoenmakers ontpopte zich gaandeweg als een ijverig jongmens, die hard werkte, de boeken bijhield en bevriend was met iedereen in het dorp. Het was dan ook geen wonder dat de gezamenlijke boerenstand van Groot-Linden Bert Schoenmakers benoemde tot directeur van hun coöperatieve melkfabriek "St. Isidorus".

Directeur

Als directeur van de plaatselijke melkfabriek was hij uiteraard erg in trek bij de Lindense schonen. Er was zelfs één moeder die alle moeite deed hem aan haar dochter te koppelen. Hij had dat wel door, maar van zijn kant waren er geen reacties te verwachten. Want Bertje had andere plannen met zichzelf. En die stamden uit de tijd, dat Linden van tijd tot tijd bezocht werd door broeders van het Capucijnerklooster uit Velp. Ook hij wilde Capucijn worden.

Keuring

En het leek erop dat hij binnen niet al te lange tijd Linden zou verwisselen voor Den Bosch, om zich daar voor te bereiden op de definitieve intrede bij de paters Capucijnen. Alle papieren waren in ieder geval in orde en het wachten was in feite alleen nog maar op een doktersattest. Maar dat attest viel negatief voor hem uit. Tijdens zijn werk in de melkfabriek had hij eens een vaatje boter op één van zijn voeten gekregen. Het werd een ontsteking waarvan hij meer dan twee jaar last gehad heeft. Het gevolg was bovendien dat de "blote-voetenpaters" hem niet konden gebruiken. Zijn capucijndroom was voorbij. Bij de familie Schoenmakers in Linden kwamen echter ook regelmatig twee reisbroeders van de congregatie van het Allerheiligst Sacrament uit Brakkenstein bij Nijmegen. Deze probeerden Albertus over zijn teleurstelling heen te helpen en hem naar Brakkenstein te praten. Hij had daar niet zoveel zin in. Maar op 20 november 1925 trok hij uiteindelijk de stoute schoenen aan. Hij liet zich overzetten met de pont bij Katwijk en stapte op de Mooksebaan op de tram, die hem naar Brakkenstein voerde.

Jacht

Aan de St. Annastraat stapte hij uit en via een oud begroeid pad liep hij naar het klooster. En daar deed hij de ontdekking van zijn leven. Rond hem zag hij een prachtig terrein om te stropen. Thuis had hij dit al vaker gedaan, maar hier lagen de kansen nog mooier. De keus was gauw gemaakt: bij de paters van Brakkenstein kon hij bidden, werken en stropen.

Uit "piëteit" voor de Capucijnen koos hij als kloosternaam Albertus Secundus en deed hij op 1 juni 1933 de eeuwige gelofte. Zijn roepnaam werd broeder Koen. Zijn eigenlijke, blijvende werkkring werd de boerderij van het klooster, schitterend gelegen tegen het uitgebreide jachtterrein aan. De konijnen en hazen dartelden er vrijelijk rond.

Broeder Koen had zich dan ook gauw twee jachtgeweren en een dubbelloops geweer aangeschaft. De paters van Brakkenstein hadden hem als een kat bij het spek gezet! Lichtbakken werden er al gauw gemaakt en naast hard werken werd er door broeder Koen intens gestroopt, zodat er nogal eens "kenien" gegeten werd in het klooster.

Trap

Het boerenwerk begon al voor dag en dauw. Koen holde dan na de H. Mis als de weerlicht de trappen af naar beneden om in de keuken de emmers met etensresten op te halen. Hij hing die aan zijn fiets en stormde naar zijn boerderij. Dat ging niet altijd goed. Twee emmers aan het stuur en een losse pot achterop vraagt om een evenwichtskunstenaar en ofschoon het Koen vaak lukte, liep het ook wel eens fout. Fiets, emmers, pot en etensresten lagen dan verspreid over de weg. En daartussen lag broeder Koen. Woedend en witheet. Een zwart schaap is gauw gevonden. Hij gaf de fiets een flinke trap na. Zó hard, dat hij wegens die ontsteking aan de teen weer 18 maanden moest rusten. Het domein van Koen was het moderne kippenbedrijf op de boerderij, waar broeder Lud de scepter zwaaide.

Netjes

Koentje was netjes en zindelijk op zichzelf en op zijn omgeving. Zo hingen er in de varkensstal eens een paar spinnenwebben. Die moeten weg, dacht hij. Een ladder elders halen was teveel, dus ging hij op een liggende zeug staan. Maar die zeug stond ineens op en Koen vloog door de stal met zijn ribben tegen een muur.

Vooraf ook omdat er op de boerderij eieren verkocht werden, kende broeder Koen Jan en alleman in de stad en omgeving. Jong en oud, vroom en onkerkelijk, mensen met verdriet en mensen met vreugde. Het was verwonderlijk, maar Koen verstond de kunst om ondanks zijn onrustige natuur goed naar de mensen te luisteren. Een extra toegestopt eitje - "as Lud het maar niet ziet"- deed vaak wonderen.

Verkeer

Het valt dus te begrijpen dat Koen met al die relaties levendig heeft deelgenomen aan het verkeer, ook in een drukke stad als Nijmegen. Met één van de drie fietsen - één voor door de week, één voor de zondag en één als reserve - heeft hij heel wat pleinen en straten van de stad doorkruist. Maar dat hij veilig was in het verkeer, is teveel gezegd. Hij stak de straat over als hij dacht dat het moest en diverse keren hebben auto's hals over kop moeten remmen. "'t Schilde mar un stukste" zei Koentje dan, of "Nou daar kon ik nog net nekke" (langs).

Regelmatig kwamen er bij het klooster berichten binnen over Koentjes manoeuvres in het verkeer. Zo fietste hij een keer op het drukke Keizer Karelplein tegen het verkeer in om zo vlug mogelijk op de St. Annastraat te komen. Zo zag hij een keer niet dat het fietspad was afgesloten, zodat hij met fiets en al in een diep gat terecht kwam. Men vond hem met drie gebroken ribben. Ergens verdwaald wilde hij aan twee agenten aan de overkant de weg vragen naar Brakkenstein. De agenten zeiden dat hij door het rode licht naar hen gekomen was. Zei Koen: "mar op een of twee rode lichten kunde nie kiekke".

Bekende

In de ziekenhuizen van Nijmegen, het Sint Radboud-, Sint Canisius- en Wilhelminaziekenhuis, was Koen een goede bekende. Of als hals-over-de-kop-patiënt óf als bezoeker van zijn vele bekenden die tijdelijk in het ziekenhuis moesten verblijven.

In de oorlogstijd hadden twee paters Koentjes dagelijkse fiets verstoep. Koen dacht dat ie gestolen was en na enig zoeken, stapte hij naar de politie. Maar daar kwamen behalve de fiets veel van Koentjes streken in de openbaarheid. Zo bekende hij dat hij in Duitsland een drieloops jachtgeweer had gekocht. Hij had het over de grens gesmokkeld door langs een honderden meters lange sloot te kruipen. Als ze hem gesnapt hadden....

In de oorlogstijd heeft hij zoveel geweren achterover gedrukt van de Duitsers, dat hij daarmee wel jaren vooruit had gekund. Maar na de bekentenis bij de politie moest hij al zijn eerlijk buit inleveren.

Het poetsen van die geweren ging bij Koen nogal eens gepaard met knalpartijen. Dan weer schoot hij zijn eigen spiegel in stukken en dan weer vloog het geweer zelf uit elkaar. In het klooster was men er heilig van overtuigd, dat er werkelijk engelbewaarders bestonden.

Door het dakraam op de boerderij schoot Koen eens op een paar raven. De kogels suisten de politieagent, die buiten in zijn tuin aan de St. Annastraat aan het werken was, om de oren. De agent wist van wie de kogels kwamen.

Koen maakte de geweerkogels meestal zelf. Hij vulde de hulzen en schoot ze af. Maar als het kruit nat is, dan kan je daarmee niets doen. Op zekere dag zat broeder Lud in de boerderij een uiltje te knappen, het middageten naast de kachel. Koen had kruit op de kachel gelegd om te drogen. Plotseling ontplofte dat kruit. Lud vliegt door de kamer en denkt dat er weer een oorlog is uitgebroken. Koentje komt doodleuk binnen en zegt: "Och zund van de kruut".

Als Koen buiten een haas of konijn zag lopen, dan pakte hij zijn geweer, ongeacht de situatie. Twee schilders, bezig met het opknappen van houten barakken in het Radboudcomplex, weten er nog van mee te praten. Koen had het op een konijn begrepen. De hagel vloog hen om de oren. Als de weerlicht van de ladder af, was het enige wat hen te doen stond.

De kloosterkamer van broeder Koen was meer dan een heiligdom. Ruim 30 beelden en beeldjes, kruisbeelden, H. Hartbeelden, Mariabeelden, beelden van pater Eymard (de stichter van de congregatie), beelden van engelbewaarders en het kindje Jezus. Daartussen ontelbare vrome schilderijen, heiligenplaatjes, foto's van gestorven medebroeders en familieleden en... de jachtgeweren.

Maar dit was niet alles. Koen bewaarde alle petjes, dozen en instrumenten. Men vond er spijkers, moeren, bouten en schroeven, touw, draad, onderdelen van paraplu's en rozenkransen. Tangetjes waarmee rozenkransen gerepareerd werden en twee oude gouden horloges.

Springveer

Op 26 december 1979 - 84 jaar oud - scheen broeder Koen serieus aanstalte te gaan maken om naar het andere leven over te gaan. Koen klaagde over pijn in de borst. De dokter zei dat zijn hart niet in orde was. Maar volgens een van zijn medebroeders was deze diagnose niet juist, want zo stelde hij, "Koen heeft geen hart, maar een springveer!"

Maar in het klooster leefde wel de overtuiging dat Koen zich voor het eerst in z'n leven zou houden aan de regels en voorschriften. Hij lag zo stil in bed en vagelijk zag men zijn lippen bewegen, terwijl de rozenkrans tussen zijn vingers doorgleed. Koen had zelfs twee rozenkransen naast zich liggen. Dat gaf wat afleiding. Maar één rozenkrans was wat te roestig naar zijn zin. Hij schoof niet lekker door. Dus midden in de nacht schuift Koen, alle hartklachten ten spijt, uit zijn bed, sluipt de gangen van het klooster door de trap op en haalt op zijn kamer staalwol en schuurpapier. De ziekenbroeder vindt hem 's morgens rustig slapend in zijn bed.

Na de wasbeurt lag Koen weer piekfijn tussen de witte lakens, wachtend op het gunstige moment. En toen hij er zeker van was, dat iedereen elders bezig was, haalde hij staalwol en schuurpapier voor de dag, schoof ze op de witte lakens en begon aan zijn werk. Koen had echter niet gedacht, dat naarmate de rozenkrans gladder werd, de lakens steeds voller werden van roest en stof. Hij zag het te laat en toen zag de ziekenbroeder het ook. "Och", zei Koentje, "ik zal het nooit meer doen. Maar mijn rozenkrans is tenminste schoon en glad geworden."

Na een paar dagen rust werden de aanvallen toch weer minder en niet lang daarna keerde Koen weer naar de boerderij terug. Koen verzorgde de kippen weer als vanouds.

Plotseling

Toch kwam de dood nog plotseling. Op 21 juli 1981 overleed hij. De tekst van zijn gedachtenisprentje tekent broeder Koen op uitstekende wijze.

"Ondanks de hoge leeftijd waren we toch verrast door zijn plotseling heengaan. Tot aan de laatste levensdag was hij vol leven en bedrijvigheid. Door zijn eenvoud en vriendelijkheid was hij een bekende persoonlijkheid, die vrienden had in alle lagen van de samenleving. Hij stond altijd klaar om goed te doen. Niet alleen door het geven van een snoepje of een eitje, maar ook door een bezoekje, een bemoediging, een hartelijk woord en een aanhoudend gebed".
En zijn familie in Linden: "We missen Koen nog steeds erg. Hij was een heilig man".

IN DANKBAARHEID EN VREUGDE HERDENKEN
WIJ DE DAG VAN ONZE

Heilige Professie

IN DE CONGREGATIE
VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT
BRAKKENSTEIN-NIJMEGEN
1928 - 1 JUNI - 1953

Br. SECUNDUS MARIA SCHOENMAKERS
Br. SEVERIANUS VAN EIJDHOVEN
Br. SILVANUS JOSTEN

DE RELIGIEUZE PROFESSIE IS DE WIJDING VAN
DE SLACHTOFFERS VAN DE NIEUWE WET:
WANT DOOR ZIJN GELOFTEN WORDT DE
KLOOSTERLING HET SLACHT- EN BRANDOFFER
VAN DE HEER. (Gelukz. Pater Eymard)

O. L. VROUW VAN HET ALLERH. SACRAMENT,
BID VOOR ONS.

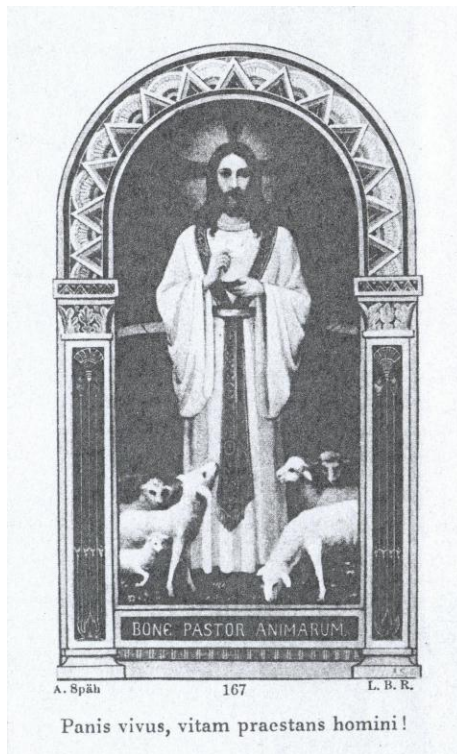
HEILIGE JOSEPH, BID VOOR ONS.

GELUKZALIGE PATER EYMARD, BID VOOR ONS.

M. Spötl eccl. appr. VMS 290

Gods Hart, het is zo wijd, zo groot,
Het kent steeds onze zorgen.
In Hem is aller mensen nood
en ook ons hart geborgen.

Panis vivus, vitam praestans homini!

ONS TOEKOME UW RIJK.

Ter Blijde Gedachtenis
aan de

EEUWIGE PROFESSIE
van de Eerw. Broeders
Secundus-Maria (Albertus Schoenmakers)
en
Silvanus (Gerardus Josten)
der
Congregatie van het Allerh. Sacrament
Brakkenstein-Nijmegen.

1 JUNI 1931

De H. Eucharistie, ziedaar de Schat
van den kloosterling van het Allerh.
Sacrament.

De H. Eucharistie, ziedaar zijn land
van belofte, waarvoor hij zijn familie,
zijn huis verlaten moet en het huis des
Heeren moet komen bewonen.

(Zalige Pater Eymard).

Door Maria moeten we ons tot Jezus
laten leiden. Zij heeft slechts één ver-
langen: de glorie van haar Zoon en
ons geluk. (Zalige Pater Eymard).

Onze Lieve Vrouw van het Allerh.
Sacrament, bid voor ons.

Beste confraters, familieleden, vrienden en belangstellenden,
Twee dagen geleden hebben wij afscheid genomen van onze confrater Pater de Groot, een geleerd en fijnbesnaard man, die genoot van de oneindig gevarieerde vormen, kleuren en klanken van de natuur, maar ook intens genoeg beleefde van een mooi stuk literatuur, waarvan hij steeds weer wilde proeven als was het een heerlijk gerecht.

Vandaag staan we rond de baar van een confrater die zichzelf een schobbejak noemde, die zei dat anderen meer geestvermogen hadden dan hij. En dat meende hij ook, want zijn woorden hadden nooit een dubbele bodem. Maar zijn felle oogjes en zijn scherp getekend handschrift bewezen dat hij van O.L.Heer genoeg talenten had gekregen om zich goed door het leven te slaan. Dat wisten ze trouwens in Groot Linden in 1920 al, en daarom vertrouwden ze hem de plaatselijke melkfabriek toe: hij was toen 25 jaar oud en bevriend met alle boeren; hij stookte de stoommachine, maakte boter en kaas, hield de boeken bij en repareerde als er stukken waren. Repareren heeft hij heel zijn leven gedaan; dat was een passie van hem en hij was altijd gelukkig als het resultaat de goedkeuring van kritische ogen kon oogsten, onverschillig of het om een rozenkrans ging, een fiets, een waterleiding en noemt U maar op. De middag voor zijn dood is hij in zijn blauwe overal nog naar de smid gefietst.

Inderdaad, Broeder Koen had een niet te stuiten werkklust; zelfs de laatste jaren van zijn leven, toen hij doorlopend over vermoeidheid klaagde, mochten onze pogingen hem tot een rustige oude dag te verleiden niet baten. Rusten was voor later, daar had je de hele eeuwigheid voor. En dat hij niet naar de boerderij behoefde, wilde er bij hem niet in. "Want broeder Ludgerus is maar een halve", zei Koentje, "en Johannes is ook niet in orde" en met twinkelende oogjes voegde hij er aan toe: "Ik ben nog de beste". Wat Broeder Koen tot een onvergetelijk mens gemaakt heeft, is zijn hart van goud. De boerderij was voor hem ook een pastoraal werkterrein. Daar hoorde hij van ziekte en verdriet, daar probeerde hij te troosten, meer door zijn vriendelijkheid en belangstelling dan door zijn wijze raad, om aan het eind van de dag een paar eitjes of snoepjes in zijn zak een zieke, eenzame, ongelukkige mens, of gewoon een oude bekende, op te zoeken, belangstelling te tonen en naar hem te luisteren. Alles wat hij dan weer gehoord en gezien had, was stof voor gebed tijdens de vele uren die hij in de kapel doorbracht.

"De mensen halen zich tegenwoordig van alles in de kop", zei Koen; "ge moet ze maar troosten en eenvoudig leren geloven". "Eenvoudig leren geloven". Dat heeft Broeder Koen zelf ook gedaan. Hij hield niet van flauwekul. Hij heeft zich aan de Heer en zijn Kerk gegeven precies zoals hij was, in zijn eerlijk omgaan met de mensen, in zijn gebed, in zijn werk op de boerderij, maar ook in zijn jagen en stropen. Zijn zwakheden nam hij loyaal op de koop toe. En dat moest O.L.Heer ook maar doen.

In Broeder Koen hebben wij een mooie mens verloren; wij zullen hem missen en velen met ons. Met Broeder Koen is een spontane en oorspronkelijke vertolking van het kinschap Gods uit ons midden verdwenen. In tegenstel-

ling tot wat wij bij anderen soms zo pijnlijk moeten constateren, vroeg Broeder Koen geen aandacht, wilde Broeder Koen niet opvallen, zocht Broeder Koen geen handgeklap; bescheiden, dienstvaardig en vlug-vlug wilde hij ieder van nut zijn. Daarom heeft hij de harten van velen veroverd. We zullen nog dikwijls aan hem terugdenken.

J.Nelis

13
In memoriam Broeder Koen
Uit de inleiding van de eucharistieviering bij de nit-
vaart van Koen.